

Kärp-pä s. 118–119.

Mer-kit-se oi-kein tai vää-rin .

1. Kär-pän toi-nen ni-mi on nää-tä.
2. Suo-mes-sa on kär-päl-le so-pi-va läm-pö-ti-la.
3. Kär-päl-lä on pit-kät ja-lat ja ly-hyt ruu-mis.
4. Tal-vel-la kärp-pä on ko-ko-naan val-koi-nen.
5. Ke-säl-lä kärp-pä on pu-ner-ta-va, vaa-le-a ja mus-ta.
6. Saa-lis-ta-essaan kärp-pä on täy-sin ää-ne-tön.
7. Saa-lis-ta-va kärp-pä hä-mää saa-lis-taan hyp-pi-mäl-lä.
8. Kärp-pä syn-nyt-tää poi-ka-set ke-säl-lä ko-loon tai röyk-ki-öön.
9. Kärp-pä liik-kuu hy-vin se-kä maal-la et-tä ve-des-sä.
10. Kärp-pä ei syö toi-si-a e-läi-mi-ä.

Lu-mi-leik-ke-jä Lem-pin kans-sa s. 120–121.

Mer-kit-se oi-ke-a vaih-to-eh-to.

1. Lem-pi in-nos-tuu ja kir-kuu, kos-ka
 kär-pät te-ke-vät niin.
 hän ha-lu-aa är-syt-tää toi-si-a.
2. An-nu ja Ol-li päät-tivät
 ru-ve-ta kan-nus-ta-maan Lem-pi-ä.
 pu-hu-a Lem-pis-tä u-sein.
3. Lap-set leik-ki-vät uut-ta leik-ki-ä
 päi-väl-lä.
 il-lal-la.
4. Lei-kin lop-pu-essa Lem-pi-ä
 vä-syt-ti.
 ei vä-syt-tä-nyt.
5. Uu-des-sa lei-kis-sä
 ra-ken-ne-taan lu-mi-käy-tä-vi-ä.
 kul-je-taan lu-mi-käy-tä-vi-ä pit-kin.
6. Ets-i-jä saa kek-si-ä has-su-ja asi-oi-ta,
 kun hän löy-tää pii-los-sa oli-jan.
 kun hän lait-taa sil-mät kiin-ni.

